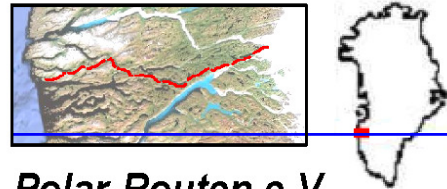

Til Qeqqata Kommunian
Rådhuset
3911 Sisimiut

Polar-Routen e.V.

Förderverein für Wandern
und Naturschutz in Grönland

Postfach 390 112
14091 Berlin
info@polarrouten.net

Memorandum af vandrere på Polar-Routen om det planlagte ATV-spor mellem Sisimiut og Kangerlussuaq

Kære borgere i Grønland,

Vi er vandrere, der har rejst til Grønland i sommeren 2016 [2017] og til dels også inden for de sidste år og vi har hørt om planerne i Qeqqata kommune om at lave et ATV-spor der, hvor nu en betydelig del af den vandresti, der kaldes "Polar-Routen" eller "Arctic Circle Trail", løber. For alle de mennesker over hele verden, der er begejstrede for den arktiske natur, er denne vandrerute kendt som næsten ingen anden for dens skønhed. Og det skulle også gerne være sådan i fremtiden.

Qeqqata kommune har på sin hjemmeside offentliggjort planer om at bygge et ATV-spor delvis på denne sti og man vil måske allerede starte opførelsen af det i sommeren 2017.

Ifølge de offentliggjorte planer skal ATV-sporet løbe på omkring halvdelen af den nuværende vandrerute. Det drejer sig primært om den vestlige del af Polar-Routen. På omkring en sjettedel af ruten, nemlig afsnittet fra Sisimiut til Kangerluarsuk Tulleq samt et lille stykke i den østlige ende, skal vandrere og ATV deles om ruten. På strækningen mellem Kangerluarsuk Tulleq og Eqalugaarniarfik, hvilket er omkring en tredjedel af Polar-Routen, er det planen, at ATV-sporet skal løbe der, hvor den nuværende vandrerute er, mens sidstnævnte bliver flyttet mod syd, hvor den passerer tæt forbi Sarfannguit.

Spørgsmålet om, hvorfor ATV-sporet ikke skal bygges videre på denne sydlige rute, er blevet besvaret i Qeqqatas rapport, der siger, at terrænet er alt for stejlt for ATV'er og ikke ville være acceptabelt for dem. Bogstaveligt talt siges det i denne erklæring, at ATV-sporet med hensyn til hældning, vinkel og andre karakteristika bør være acceptabelt for en "gennemsnitsborger og turist". Spørgsmålet om, hvorvidt det påtænkte alternative sydlige spor kunne være for stejlt eller farligt til vandring for en "gennemsnitsborger og turist", er ikke nævnt i kommunens rapport. Men dette er udtrykkeligt nævnt i form af en alvorlig advarsel i den anden udgave af den første bog om "The Arctic Circle Trail" (på tysk)¹. Vandreren anbefales kraftigt ikke at bruge denne sydlige rute. Årsagen til denne anbefaling er ikke blot, at denne rute kun er en stiplede linje på vandrekortet, men også, at den er helt uegnet for den gennemsnitlige vandrere, endda farligt. Der står oversat fra tysk:

*"Ikke sjældent forstyrrer vandrere, til dels af uvidenhed, de lokale beboere i udøvelsen af deres erhverv (jagt / fiskeri). Desuden er hovedruten [gennem dalen Nerumaq] uden tvivl den sikrere variant. Og det ikke kun med hensyn til varder og eksisterende slagne stier, langs hvilke orientering er lettere, men også med hensyn til terrænet. Især nogle dele af den sydlige variant af sporet, som løber direkte langs fjorden (Imertuninnguaq / Amerloq) er ikke kun udmattende, men til tider ekstremt stejle til ikke acceptable. Ikke kun i dårligt vejr og ved fugtige overflader kan du møde situationer, der er håbløse og **endda livsfarlige** ... Fra vores side vil vi derfor kraftigt opfordre dig til at respektere den lokale befolknings bekymringer og undlade at bringe dig selv unødigt i fare. Vælg derfor den hovedsti, som er mærket og betegnet som Polar-Route på kortet".²*

¹) Grønland: Arctic Circle Trail, Outdoor, 2004, 2nd. edition 2014, page 79 f. Sydruten på kommunens plan er en lille smule forskellig fra den i bogen. Naturligvis kan vi ikke vide nøjagtigt, hvordan de forskellige stykker ser ud.

²) Grønland: Arctic Circle Trail, Outdoor, 2004, 2nd. edition 2014, page 79 f.:

"Nicht selten stören Wanderer, zum Teil aus Unkenntnis, die Einheimischen bei der Ausübung ihres Berufs (Jagd/Fischerei). Zum anderen stellt der Hauptweg [durch das Tal Nerumaq] zweifellos die sicherere Wegvariante dar. Dies hängt nicht nur mit den Steinmännchen und den vorhandenen Trampelpfaden zusammen, die eine Orientierung erleichtern, sondern auch mit dem zu begehenden Gelände. Insbesondere einige Teilstücke der südlichen Variante des Weges, die direkt am Fjord (Imertuninnguaq/Amerloq) verlaufen, sind nicht nur strapazios, sondern stellenweise extrem steil bis nicht passierbar. Nicht nur bei schlechtem Wetter und feuchtem Untergrund können Sie hier in ausweglose und **lebensgefährliche Situationen** geraten. ... Von unserer Seite sei somit an

Denne udtalelse fra forfatterne af denne Tour-Guide er ikke den eneste. Vandrere, der har oplevet dette sydlige »alternativ« til hovedruten, har bekræftet denne oplysning. Vi tager dette for givet, og vi betragter det ikke som acceptabelt at flytte den nuværende vandrerute til den sydlige rute, for at gøre plads til ATV-spor.

Den offentlige erklæring, der kalder den sydlige rute fra Kangerluarsuq Tulleq til Eqalugaarniarfik et alternativ til den nuværende vandrerute tegner for os at se et falsk billede for offentligheden. Det tilbudte påståede alternativ er ikke noget reelt alternativ, fordi det er ufremkommelige for en vandrende "gennemsnitsborger og turist". I praksis ofrer man en vandresti til fordel for et ATV-spor.

Derudover vil ATV-sporet naturligvis forårsage betydelig skade på landskabet. Vi minder om de betydelige skader, der er sket på den korte del mellem Maligiaq og dæmningsbyggeriet oven for hytten Eqalugaarniarfik af arbejdernes ATV-trafik. Vejen fremstod her som et gabende sår, og det tog flere år for planterne at vokse bare beskedent der igen.

Også de påståede økonomiske begrundelser for ATV-sporet er efter vores mening ikke understøttet af de faktiske forhold. Selv om der evt. er beskedne økonomiske fordele, er de ikke overbevisende på grund af skaden på miljøet.

Styremedlem Marius Olsen, der er ansvarlig for de levende ressourcer, understøtter sit ønske om ATV-spor primært med økonomiske begrundelser. Han mener, at ATV'er kunne medføre væsentlige økonomiske fordele for transport af passagerer og fragt. De ville tjene turisme, fremme udvekslingen af varer mellem det indre land og kysten, lave en billig adgang til Kangerlussuaq International Airport og desuden hjælpe Sisimiut til at åbne porten til verden. Disse grunde er imidlertid ikke forståelige for os. Vi har endnu ikke mødt en turist, der ønsker at rejse med ATV i Grønland. Det samme gælder for "last" på ATV-basis og forventningen om at "åbne døren til den vide verden" med en ATV.

Turisme er ved siden af fiskeri den vigtigste økonomiske sektor i Grønland. På denne sektor frygter vi store nedbrud. Det gælder ikke kun med hensyn til rutens tilstand tæt på Sarfannguit. Der findes også et psykologisk aspekt for vandrestier som Polar-Routen. I hele verden kender vi ingen berømt vandrestig som Polar-Routen, der går parallelt med en motorvej eller jernbanelinje. Fraværelse af trafikforbindelser til lands er en mental forudsætning for at turister finder Polar-Routen attraktiv, og en stor del af vandrerne vil ikke mere komme, hvis ATV-sporet mellem Sisimiut og Kangerlussuaq bygges. Andre vil ikke komme, fordi de ikke vil foretage den farlig vandretur over den sydlige rute via området ved Sarfannguit. Vi vurderer, at projektet med ATV-sporet vil medføre en negativ indvirkning på Grønlands indtjening på turisme i almindelighed og for Qeqqata i særdeleshed.

Men selvfølgelig har Kangerlussuaq brug for gode, anvendelige transportforbindelser til kysten om sommeren som alternativ til flytransport. For os synes en genetablering af lokale skibsruter på kysten at være langt bedre end et ATV-spor. Vi foreslår, at man etablerer en skibsrute i pendulfart mindst en gang om ugen for passager- og godstransport mellem Sisimiut og Kangerlussuaq. Ruten kan også involvere Sarfannguit og Itilleq. En sådan skibsrute skal selvfølgelig støttes offentligt og behøver frem for alt god marketing. Men omkostningerne vil være langt lavere end de årlige omkostninger for ATV-sporets vedligeholdelse foruden sporets etableringsomkostninger. I sin rapport er Qeqqata kommune ganske tavs om udgifterne til den løbende vedligeholdelse af ATV-sporet. En skibsrute ville ikke kun være betydeligt billigere. Den ville heller ikke forårsage spor som ATV-spor i naturen eller uerstattelige ødelæggelser af de levende ressourcer i Qeqqata kommune. En sådan skibsrute kunne derimod blive en førsteklases turistattraktion, lige så attraktiv som for eksempel krydstogter i Norge gennem Sogne- eller Geirangerfjorden eller med Hurtigruten.

Med vores notat appellerer vi til politikere og borgere i Qeqqata kommune om at tage afstand fra ATV-sporet, som det i øjeblikket er planlagt. Vi håber, at også vores børn og børnebørn kan vandre på Polar-Routen.

Signaturlisten blev åbnet i juli 2016 i Grønland (Kangerlussuaq) for vandrere på Polar-Routen og afsluttet det følgende år med 300 signaturer. I januar 2017 præsenteres det med 214 underskrifter sammen med resultatet af en tælling af vandrere på Polar-Routen - 1.290 om et år – til kommunen Qeqqata. Et svar er stadig afventet (august 2017).